

תת"ע 1340/08/17 - אמיר חמאתי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1340-08-17 מדינת ישראל נ' חמאתי אמיר
תיק חיצוני: 14112609855

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	אמיר חמאתי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 16.4.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,200 ₪.
3. המבקש טען כי ביום הדין היה חולה מאד, ועקב כך נמנע ממנו להתייצב לדין וצירף אישור מחלה. טען כי יום לפני הדין שלח בקשה לדחיית מועד הדין בפקס, אולם משום מה הבקשה לא נקלטה. כפר בביצוע העבירה וטען כי יש לו טענות כבדות משקל כנגד כתב האישום. לאור האמור ביקש לבטל את פסק הדין ולקבל יומו בבית המשפט.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. יצוין כי ביום 26.9.17 הגיש המבקש בקשה לדחיית מועד הדיון אשר היה קבוע לאותו יום, בשל מחלתו, ובית המשפט דחה לבקשתו את הדיון ליום 16.4.18. במועד הנדחה, 16.4.18, מאחר והמבקש לא התייצב בבית המשפט כנדרש ועיון באישור המסירה העלה כי ההזמנה נמסרה למבקש עצמו והוא אף חתם עליה, ובהיעדר כל בקשה אחרת, נשפט המבקש בהיעדרו.

8. המבקש אינו חולק על כך כי זומן כדן וכי ידע על קיומו של הדיון ביום 16.4.18, אולם טוען כי היה "חולה מאוד" ביום הדיון ולכן נבצר ממנו להתייצב לדיון. המבקש אמנם טען כי הגיש בקשה, באמצעות הפקס, אשר לא התקבלה אך טענתו אינה מבוססת על מסמך כלשהו, לרבות לא על אישור משלוח הפקס טרם מועד הדיון כנטען על ידו. עוד לא ברור מדוע המבקש לא עשה לבירור גורל בקשתו מייד לאחר שהוגשה או לכל הפחות בסמוך לאחר מכן אלא המתין כחודש וחצי והגיש הבקשה עסקינן רק לאחר שהתקבל פסק הדין בידי.

9. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו.

כפי שנפסק לאחרונה בעפ"ת 71874-01-18 **כאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

11. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 8.8.18.

12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ח, 05 יולי 2018, בהעדר הצדדים.